1960
ସେପ୍ଟେମ୍ବର 14.

ନାରାୟଣ ଦାସ

ବନାମ

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

(ଜାଫର ଇମାମ୍, ଏ. କେ. ସରକାର୍ ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଆବେଦନ– ନ୍ୟାୟପୀଠ - ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି – ଅପିଲ, ଯଦି ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଦାୟର ଯୋଗ୍ୟ କି - ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1898 (1898 ର V), ଧାରା 195 ଏବଂ 476B ।

ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ N, T ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 193 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 476 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଥିବା ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ N ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 476B ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ବିଚାର କରା ଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଆବେଦନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ବରଂ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟପୀଠରେ ଦାୟର ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିକାର ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 10 କୁ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶସମୂହ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟସମୂହ (ଏକତ୍ରୀକରଣ) ଆଦେଶ, 1948 ର ଖଣ୍ଡ 13 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଦେଇଥିବା ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସଂହିତାର ଧାରା 195 (3)ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟପୀଠ ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଥିଲା ।

ଏମ୍. ଏସ୍. ଶେରିଫ୍ ବନାମ ମାଡ୍ରାସ୍ ରାଜ୍ୟ, [1954] S.C.R. 1144, ପ୍ରଭେଦନୀୟ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା: ଭାରତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନର ଚଳନଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ।

1960
ନାରାୟଣ ଦାସ
ବନାମ
ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ୍

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲ୍

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ *ମୋହନ ଲାଲ୍ ଅଗ୍ରୱାଲା*।

ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ତରଫରୁ *ଜି. ସି. ମାଥୁର୍* ଏବଂ *ସି. ପି. ଲାଲ୍*।

1960. ସେପ୍ଟେମ୍ବର 14. ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁବର ଦୟାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ନାରାୟଣ ଦାସ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ଫନିଶ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 193 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା (ଏହା ପରେ ସଂହିତା କୁହାଯିବ) ର ଧାରା 476 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଫନିଶ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବୃତି ଅସତ୍ୟ ଥିଲା । 1959 ମସିହା ମେ 14 ତାରିଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ରର କୌଣସି ଅଂଶ ଅସତ୍ୟ ଥିବା ଦର୍ଶାଇବାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ, ଯାହାକୁ ବିଚାର କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଶୁଣିଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନାରାୟଣ ଦାସ ସଂହିତାର ଧାରା 476B ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଆବେଦନର ନିପୁଣତା ଅଛି କି ନାହିଁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଏକ ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ସହିତ ଏହି ଆବେଦନ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଛି ।

ସଂହିତାର ଧାରା 476 ଅଧ୍ୟାୟ XXXV ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯାହାର ଶୀର୍ଷକ ହେଉଛି "ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କେତେକ ଅପରାଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ" । ଧାରା 476 କୌଣସି ଦେୱାନୀ, ରାଜସ୍ୱ କିମ୍ବା ଫୌଜଦାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ, ଏପରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପରେ, ଯାହା ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରେ, ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, ଯାହାଙ୍କ ଅଧିକାରିତା ଅଛି, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ମତ ଦିଏ ଯେ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଏହା ସମୀଚୀନ ଯେ ଧାରା 195 (1) (b) କିମ୍ବା (c) ରେ ସୂଚିତ କୌଣସି ଅପରାଧ ଉପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ କିମ୍ବା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ପରି ଜଣାପଡ଼େ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 195 (1) (b) କିମ୍ବା (c) ରେ ସୂଚିତ ଏକ ଅପରାଧ ଏକ ଦେୱାନୀ

1960
ନାରାୟଣ ଦାସ
ବନାମ
ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ
ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ରଘୁବର ଦୟାଲ୍

ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ କିମ୍ବା ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଛି, ଧାରା 476 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଅନୁସନ୍ଧାନ ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ହିଁ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ ।

ସଂହିତାର ଧାରା 476 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି, ଧାରା 476B କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ, ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଧାରା 195 (3) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ, ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟାଳୟଟି ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଟେ, ଯାହା କହି ଅଛି ଯେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆବେଦନ ସାଧାରଣତଃ ହୋଇଥାଏ, କିମ୍ବା ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁଥିରୁ ସାଧାରଣତଃ କୌଣସି ଆବେଦନ ହୋଇନଥାଏ, ମୂଳ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଯାହାର ଅଧିକରିତାର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବସ୍ଥିତ । ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିକାର ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 10 ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶସମୂହ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟସମୂହ (ଏକତ୍ରୀକରଣ) ଆଦେଶ 1948 ର ଖଣ୍ଡ 13 ର ପଠନ ଅନୁଯାୟୀ, ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସେତିକି ମାତ୍ରାରେ ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ ଯେତିକି ମାତ୍ରାରେ ତାଙ୍କ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଧାରା 195 (3) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା କୃତ୍ରିମ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧୀନସ୍ଥତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା କହିଥାଏ "ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନ ସାଧାରଣତଃ ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ଡିକ୍ରିରୁ ରହିଥାଏ", ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟପୀଠ ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଟେ । ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରୁଥିବା ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନ ସାଧାରଣତଃ ଏହାର ଡିକ୍ରିରୁ ଆସିଥାଏ । ଯେଉଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରିରୁ କୌଣସି ଆବେଦନ ସାଧାରଣତଃ ହୋଇନଥାଏ, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ମୂଳ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ହେବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ଯାହାର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବସ୍ଥିତ,

ଯଦିଓ ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ସାଧାରଣ ମୂଳ ଦେୱାନୀ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହାର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅବସ୍ଥିତ ।

ନାରାୟଣ ଦାସଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 476 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶ ଏକ ଡିକ୍ରି ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଧାରା 195 (3) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା । ଖଣ୍ଡ 476 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶ ଅଧିକାର ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଧାରା 476B ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି । ଧାରା 195 (3) ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 476B ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟପୀଠ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଏପରି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ହେଉଛି ଯେ କେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନଯୋଗ୍ୟ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ ରହିଥାଏ । ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିକାର ପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 10 ଅନୁଯାୟୀ ଏଭଳି ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରହିଥାଏ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରହିଅଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ *ଏମ୍. ଏସ୍. ଶେରିଫ୍ ବନାମ ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ* [1] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ଯେ ସଂହିତାର ଧାରା 476 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିବା ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ, ଧାରା 476B ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ରହିଅଛି । ସେହି ମାମଲାଟି ପ୍ରଭେଦନୀୟ ଅଟେ କାରଣ ସେହି ମାମଲାରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା ଯେ ସଂହିତାର ଧାରା 476B ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ରହିଅଛି କି ନାହିଁ । ସଂହିତାର ଧାରା 476B ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରହିଥାଏ କି ନାହିଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହା ବିଚାର କରିନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ

[1] [1954] S.C.R. 1144

87

1960
ନାରାୟଣ ଦାସ
ବନାମ
ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ
ରାଜ୍ୟ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି
ରଘୁବର ଦୟାଲ୍

ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କୌଣସି ଆବେଦନ ରହି ନଥାଏ ଏବଂ ତେଣୁ ଧାରା 476B ଅନୁଯାୟୀ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଏକ ଆଦେଶରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହି ଯୁକ୍ତିର ଭିତ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 132 ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଆବେଦନ ରହିଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେହି ମାମଲାଟି ସମ୍ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଇନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ, ଯେ ଏହି ଆବେଦନର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିପୁଣତା ଅଛି, କୌଣସି ସହାୟତା କରେ ନାହିଁ । ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟରୁ ଏକ ଆବେଦନ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରହିଥାଏ କାରଣ ଏପରି ଏକ ଆବେଦନ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 132 ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ସହିତ ରହିଥାଏ ।

ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଆହ୍ଲାବାଦର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଫେରସ୍ତ କରାଯାଉ ।

ଆବେଦନଟିର ନିପୁଣତା ନାହିଁ ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।